

[...]

А хто тобі дав гнучкість вужа,
І серце як твердь діаманту,
Уста як огонь амаранту,
І погляд як стужа,
І гріх чорний вужа —
І гріх?...

З жадоби гріху ти аж в'єшся,
А глянеш ув очі півсонна,
Мов зроджена з шуму мадонна —
Як ангел сміється!
А як відізвешся —
Ти чорт!

(Пачовський В. Сам Бог позбирав роси чисті. — С. 320);

[...]

Мала очі ангеличні,
А солодкість змії.
Земля і сонце, небо і пекло
Грались в її тілі —
А в душі гей сатаніли
Архангели білі. [...]

(Пачовський В. У любистку купалася... — С.310).

Подані в цьому начерку варіанти візуалізованої молодомузівської *femme fatale* не вичерпують теми, оскільки вона надто широка, щоб у визначених нами межах подати її вичерпно, урахувавши всі проблеми і приклади. Одначе ми сподіваємося, що ця стаття, в якій розглядаються різні способи функціонування аналізованого мотиву, дозволяє визнати жінку важливим чинником мистецької уяви творців із кола “Молодої Музи”.

З польської переклала Роксана Харчук

Наші презентації

Письма Л.Н.Вышеславского И.Т.Куприянову. —
Запоріжжя: Поліграф, 2005. — 36 с.

До видання ввійшли листи поета Л.Вишеславського (1914–2002) до критика, літературознавця І.Купріянова (їх особиста і творча дружба тривала впродовж третини віку, з 1968 р.). Також уміщено дарчі написи Л.Вишеславського на своїх книжках, подарованих І.Купріянову, перелік публікацій критика про життя і творчість Л.Вишеславського.

